

mogući pravci unapred isporučeni onim traženim, čak i onda kada je ispitivanje potpuno neobavezano, tj. kada nije eksplicitno postavljanje pitanja, već kako Hajdeger kaže “tek-onako-isпитati”.

Hajdeger potom izlaže osnovnu strukturu pitanja uopšte koja se sastoji iz tri momenta, kako bi istu opštu strukturu pitanja pokazao na pitanju o smislu bitka. Prvo, svako ispitivanje po Hajdegeru kao “ispitivanje o” ima svoje *pitano* (*Gefragtes*), tj. ono o čemu se pita. Drugo, ispitivanje kao “ispitivanje o” je takođe i “propitivanje kod”, te ispitivanju pripada i ono *ispitivano* (*Befragtes*), ono što treba iz-pitati, istražiti. I konačno, treće, ako je ispitivanje kao saznavajuće traženje istraživanje kojim se ono pitano dovodi do svog pojma, tj. određenja, tada pored prethodna dva momenta pitanja imamo i ono *propitano* (*Erfragte*), kao ono sa čime istraživanje kao traženje dolazi do svoga traženog, tj. cilja.

U pogledu na ovu opštu strukturu pitanja Hajdeger pristupa i nužnosti ponovnog postavljanja pitanja o smislu bitka. Ako smo rekli da je svako ispitivanje intencionalno, da je, kao tražanje, unapred u svom kretanju određeno, tako mora stajati stvar i sa pitanjem bitka. Ispitivanje ne bi ni moglo početi ukoliko prethodno ne bi bila isporučena mogućnost datog tragalačkog kretanja. Tako stoji stvar i sa samim traganjem za smisliom bitka. Naime, mi uvek već nekako razumevamo bitak, tj. čovek se, odnosno tubitak, uvek već kreće unutar nekakavog razumevanja bitka. Bitak je za tubitak uvek već nekako u razumevajućem odnošenju spram stvari i spram sebe tu. Dakle, ne radi se o tome da mi “znamo” smisao bitka, već da smo unutar njega smešteni i pre nego što bilo šta znamo, pre nego što dođemo do onoga *propitanog* kao kraja istraživanja. Rečju, ovde se o tome da mi čim kažemo je, pa kada i pitamo šta je bitak, pre nego što znamo odgovor na to pitanje, mi pretpostavljamo nekakvo značenje toga je. Dakle ne može ni postaviti pitanje, ne možemo ni pitati “šta je?” a da nekako ne razumevamo ili predrazumevamo to samo je. Hajdeger stoga kaže da to kako se razumeva bitak, tj. prosečno i maglovito razumevanje jeste fakat.